

1904. Naar det den Gang blev sagt, at det var en alt for fordelagtig Overenskomst for disse Koncessionshavere, saa har det nu desværre for dem vist sig, at de i alt Fald ikke have vundet noget derved. Jeg indrømmer, at jeg er ikke særlig begejstret for den Hjælp, der skal fremkomme ved Lotterispil, men naar vi tillade Lotterispil herhjemme i Danmark, saa kan man jo heller ikke være absolut Modstander af det andetsteds. Jeg mener derfor, at selv om vi gøre det med Berøvelse, er der vel ikke andet at gøre, end at vi ogsaa maa tolerere det, da jo den Overenskomst, som her fremkommer, i alt Fald viser en mere fordelagtig Stilling for os, naar vi skulle se paa det økonomiske, end den, som allerede bestaar. Jeg kan for saa vidt godt forstaa, at Folk herhjemme og Repræsentanter i dette Ting mene, at det er udmærket.

Der er en Ting, jeg savner, og det er i Forslagets § 5. Der staar det ganske rigtigt, som den højtærede Minister fremsatte, at det fremkomne Overskud bliver at anvende til koloniale Formaal efter nærmere Bestemmelse paa Finansloven. Jeg kunde ønske, at disse Formaal vare blevne pointerede lidt skarper, vare blevne ligesom trukne lidt stærkere op. Der gik den Understrøm gennem alle de Taler, der bleve holdte her, da vi vedtog det Kompleks af vestindiske Love, at vi trængte til saa meget derude, at vi trængte til et forbedret Skolevæsen, til et forbedret Hospitalsvæsen og meget andet, som jeg ikke behøver at staa og opregne. Det havde absolut været rart, om det var nævnt i denne Forbindelse for at vise, at det var i denne Retning, at Forbedringerne skulde gaa. Jeg er, med det Kendskab jeg har til de Folk derude, lidt bange for, at naar det nu her staar, at en Del af Overskuddet gaar i St. Thomas og St. Croix Kolonialkasser, skulle de Folk, som staa for Styret derude, nok anvende denne begunstigede Stilling til at nedskrive deres egne Skatter og anvende dette Overskud for sig selv og passe paa, at det ikke skal komme til at bidrage til Formaal, som de ikke interessere sig for, men som vi i høj Grad interessere os for, nemlig for at bringe den farvede Befolkning paa en bedre Fod, end den nu staar. Derfor vilde jeg ønske, at det var blevet pointeret for derved netop at tilkendegive, at det er ikke for at lette de besiddende de Byrder, de have paa andre Omraader, og for i høj Grad at komme dem til Gavn, men at det skal være for at fremhjælpe de bedre Tilstande,

som vi alle haabe paa, skulde komme. Jeg vilde ønske, at dette kunde pointeres noget nærmere.

Der er et andet Forhold, jeg vil berøre, og det er med Hensyn til det Overskud, der skal tilfalde St. Thomas Havn. Jeg synes, at det er en Omvej, man her gaar. Vi bestemte, da vi vedtog Loven om St. Thomas Havn, at en Del af det Overskud, som vi forventede, at denne Havn vilde give, skulde gaa i St. Thomas Kolonialkasse. Det er atter en Udvej for de velhavende Folk til at frigøre sig for de Byrder, der falde paa dem, saaledes at det ikke saa meget bliver til Gavn for den Befolkning, som vi ønske skulde ophjælpes. Men nu gaa vi igen en Omvej, idet vi ved Lotteriloven tage af Overskuddet og lægge en Del af det igen over i St. Thomas Havnekasse. Begge Dele have til Formaal at lægge Penge i St. Thomas Kolonialkasse og i det sidste Tilfælde ogsaa i St. Croix Kolonialkasse. Jeg er ikke glad for det, thi jeg er bange for, at det vil blive brugt derude til Fremme af Overklassens Formaal, ikke til Fremme af de Formaal, vi ønske fremmede til Ophjælp af Øerne. Jeg vil derfor forbeholde mig at formulere dette nøjere, maaske i Form af et Ændringsforslag.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Til den sidste ærede Taler skal jeg kun sige, at det forekommer mig, at naar der i § 5, sidste Stykke, udtrykkelig staar fremhævet, at det ved Forølgelsen fremkommende Overskud bliver at anvende til koloniale Formaal efter nærmere Bestemmelse paa Finansloven, er der hvert Aar givet Rigsdagens to Ting den bedste Lejlighed til at fastsætte, til hvilke Formaal det forøgede Overskud skal anvendes, ogsaa for Dansk-Vestindiens Vedkommende. Det forekommer mig, at der her netop er givet den bedst mulige Lejlighed til at øve den Indvirkning med Hensyn til Anvendelsen af Pengene, som det ærede Medlem ønsker.

Det ærede Medlem siger saa, at vi have skudt St. Thomas Havn ind, og at det er en besynderlig Omvej at gaa, idet vi for det første bestemme, at noget af Overskuddet af St. Thomas Havn skal gaa til St. Thomas Kolonialkasse, og bagefter give St. Thomas Havn et Tilskud fra Lotteriet. Det er nu ikke nogen underlig Omvej, thi vi vide jo ikke, om vi have Tilskuddet fra Lotteriet til evig Tid. Foreløbig er Selskabet bundet for 3 Aar, og vi have jo godt Haab om, at naar saa store og